

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 8.3.2006
KOM(2006) 100 endelig

2006/0030 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende
fiskearter**

(forelagt af Kommissionen)

DA

DA

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Formålet med dette forslag er at ajourføre de EF-bestemmelser om gennemførelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af visse bestande af stærkt vandrende arter, der er vedtaget af de regionale fiskerierorganisationer (RFO), som er ansvarlige for forvaltning og bevarelse af tun og beslægtede arter.

Det drejer sig om følgende regionale organisationer:

- Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), som Fællesskabet har været medlem af siden den 14. november 1997
- Tunkommissionen for Det Indiske Ocean (IOTC), som Fællesskabet har været medlem af siden den 18. september 1995
- Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC), som Fællesskabet har indledt proceduren for tiltrædelse af med henblik på vedtagelse af konventionen om styrkelse af IATTC, som endnu ikke er trådt i kraft
- Fiskerikommissionen for det Vestlige og Centrale Stillehav (WCPFC), som Fællesskabet har været medlem af siden den 25. januar 2005.

- **Generel baggrund**

Fællesskabet deltager i regionale fiskerierorganisationer (RFO'er), der afstikker rammer for det regionale samarbejde om bevarelse og forvaltning af bestande af stærkt vandrende fiskearter. RFO'erne vedtager henstillinger bl.a. om tekniske foranstaltninger vedrørende mindstemål for fisk, lukkede områder og perioder samt begrænsning af fiskeriindsats. Sådanne henstillinger bliver bindende for kontraherende parter, som ikke har gjort indsigelse. Som kontraherende part i disse RFO'er skal Fællesskabet således anvende de vedtagne henstillinger, som det ikke har gjort indsigelse mod. Visse af de henstillinger, som RFO'er vedtager, er allerede blevet indarbejdet i EF-retten. De tekniske foranstaltninger, som RFO'erne har vedtaget, er blevet indarbejdet i EF-retten ved Rådets forordning (EF) nr. 973/2001 af 14. maj 2001 om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 137 af 19.5.2001), senest ændret ved forordning (EF) nr. 831/2004 (EFT L 127 af 29.4.2004).

Som følge af, at disse organisationer har vedtaget nye tekniske foranstaltninger, og at de foranstaltninger, der har været i kraft siden vedtagelsen af ovennævnte forordning, skal ajourføres, må nævnte forordning ophæves og erstattes af dette forslag.

Ifølge forslaget anvendes komitologiprocedurerne i afgørelse 1999/468/EF for at sikre, at bestemmelserne i forordningen iværksættes, og at forordningens bilag ændres.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

De tekniske foranstaltninger, som disse RFO'er har vedtaget, er, som det ligger nu, indarbejdet i EF-retten ved Rådets forordning (EF) nr. 973/2001 af 14. maj 2001 om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 137 af 19.5.2001), senest ændret ved forordning (EF) nr. 831/2004 (EFT L 127 af 29.4.2004). Eftersom de tekniske foranstaltninger vedrørende mindstemål for fisk, forbud mod anvendelse af visse fiskeredskaber, lukkede områder og perioder samt kapacitetsbegrænsning er blevet ændret på i RFO'ernes årsmøder, bør de gældende bestemmelser justeres og ajourføres.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Dette forslag falder i tråd med en bæredygtig udnyttelse af tunressourcerne i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitikks mål og bidrager til en bæredygtig udvikling.

2) HØRING AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interessenter**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

For at Kommissionen kan fastlægge sin holdning til de forhandlinger, der finder sted på årsmøderne i de regionale fiskerierorganisationer, hører Kommissionen medlemsstaterne, erhvervsorganisationer og ngo'er.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

Hovedmålgrupperne har godkendt Fællesskabets holdning til vedtagelse af tekniske foranstaltninger med henblik på bæredygtig udnyttelse af tunbestande.

- **Ekspertbistand**

Relevante videnskabelige områder/eksperter

De regionale fiskerierorganisationers videnskabelige komitéer.

Metode

De videnskabelige komitéer evaluerer bestandene og henstiller til, at der træffes forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger for at sikre en bæredygtig udnyttelse af tunbestandene, bl.a. gennem vedtagelse af tekniske foranstaltninger.

De væsentligste organisationer/eksperter, der er blevet hørt

De regionale tunfiskerierorganisationers videnskabelige komitéer.

Sammendrag af modtaget og anvendt rådgivning

Det er nævnt, at der er potentielt alvorlige risici med irreversible følger. Der er fuld

enighed om, at der er sådanne risici.

RFO'ernes videnskabelige komitéer har henstillet til, at der træffes tekniske foranstaltninger til at sikre en bæredygtig udnyttelse af tun, bl.a. gennem fastsættelse af mindstemål, lukning af områder og perioder for fiskeri og begrænsning af fiskeriindsats.

Hvordan er resultaterne af ekspertbistanden gjort offentligt tilgængelige?

De videnskabelige komitéers udtalelser er offentliggjort på de forskellige RFO'ers websted.

- **Konsekvensanalyse**

Formålet med de tekniske foranstaltninger er at sikre, at tun udnyttes på en bæredygtig måde, og især at reducere fangsterne af ungfisk.

De tekniske foranstaltninger gælder for EF-fiskere, der fisker efter tunarter i Atlanterhavet, Middelhavet, Det Indiske Ocean og Stillehavet.

3) FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Indarbejdelse i EF-retten af de tekniske foranstaltninger, som er vedtaget af de regionale fiskeriorganisationer, der er ansvarlige for forvaltning af tunarter, og som Fællesskabet er kontraherende part i.

- **Retsgrundlag**

Traktatens artikel 37.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget vedrører et område, som hører ind under Fællesskabets enekompetence. Subsidiaritetsprincippet er derfor ikke relevant.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsager:

De henstillinger, som RFO'erne vedtager, gælder umiddelbart for Fællesskabet og medlemsstaterne, men af klarheds- og gennemsigtighedsgrunde indarbejdes de i EF-retten ved en rådsforordning, så det bliver lettere for medlemsstaterne og fiskerne at anvende dem.

Forslaget har ingen finansielle virkninger.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Foreslået middel: forordning.

Andre midler ville ikke være egnede af følgende årsager:

De regionale fiskeriorganisationers henstillinger indarbejdes i EF-retten ved en "traktatens artikel 37"-rådsforordning, der fastsætter principperne, mens gennemførelsesbestemmelserne fastsættes ved en kommissionsforordning.

4) BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

5) YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Forenkling**

Forslaget betyder en forenkling af lovgivningen.

Foranstaltningen indebærer, at Rådets forordning (EF) nr. 973/2001 af 14. maj 2001 om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 137 af 19.5.2001), senest ændret ved forordning (EF) nr. 831/2004 (EFT L 127 af 29.4.2004), må ophæves.

Den nye forordning gør det muligt at samle alle tekniske foranstaltninger vedtaget af alle regionale tunfiskeriorganisationer, som EF er kontraherende part i, i én forordning.

- **Ophævelse af gældende retsforskrifter**

Forslagets vedtagelse medfører, at visse retsforskrifter ophæves.

- **Nærmere redegørelse for forslaget, efter kapitel eller artikel**

Formålet med dette forslag er at indarbejde tekniske foranstaltninger, som er vedtaget af RFO'erne, bl.a. vedrørende mindstemål, lukkede områder og perioder samt begrænsning af fiskeriindsats, i EF-retten.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet har ved afgørelse 98/392/EF³ godkendt De Forenede Nationers havretskonvention, der indeholder visse principper og regler for bevarelse og forvaltning af levende akvatiske ressourcer. Fællesskabet får stadig større internationale forpligtelser og deltager i bestræbelserne for at bevare fiskebestandene i de internationale farvande.
- (2) Som følge af afgørelse 86/238/EØF⁴ har Fællesskabet siden den 14. november 1997 været kontraherende part i Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet, i det følgende benævnt "ICCAT-konventionen".
- (3) Ved ICCAT-konventionen fastsættes der rammebestemmelser for det regionale samarbejde om bevarelse og forvaltning af bestandene af tun og beslægtede arter i Atlanterhavet og tilstødende farvande gennem oprettelse af en international kommission for bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet, i det følgende benævnt "ICCAT", og vedtagelse af henstillinger om bevarelse og forvaltning i konventionsområdet, der bliver bindende for de kontraherende parter.
- (4) ICCAT har henstillet til, at der for visse bestande af stærkt vandrende arter i Atlanterhavet og Middelhavet træffes en række tekniske foranstaltninger, bl.a. vedrørende mindstemål og -vægt, begrænsning af fiskeriet i visse områder, i visse perioder eller med visse redskaber samt kapacitetsbegrænsning. Sådanne henstillinger er bindende for Fællesskabet og bør derfor gennemføres.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1.

⁴ EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33.

- (5) Fællesskabet tiltrådte ved afgørelse 95/399/EF⁵ aftalen om oprettelse af Tunkommissionen for Det Indiske Ocean. Ved denne aftale skabes der en praktisk ramme for styrkelse af det internationale samarbejde om bevarelse og rationel udnyttelse af tun og beslægtede arter i Det Indiske Ocean gennem oprettelse af Tunkommissionen for Det Indiske Ocean, i det følgende benævnt "IOTC", og gennem vedtagelse af afgørelser om bevarelse og forvaltning i IOTC's kompetenceområde, der bliver bindende for de kontraherende parter.
- (6) IOTC har anbefalet, at der træffes en række tekniske foranstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende arter, herunder kapacitetsbegrænsning. Denne afgørelse er bindende for Fællesskabet og bør derfor gennemføres.
- (7) Fællesskabet undertegnede ved afgørelse 1999/337/EF⁶ aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner og besluttede ved afgørelse 1999/386/EF⁷ at anvende den foreløbigt i afventning af dens godkendelse.
- (8) Fællesskabet godkendte ved afgørelse 2005/.../EF⁸ aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner. Fællesskabet bør derfor anvende bestemmelserne i aftalen.
- (9) Formålet med aftalen er bl.a. gradvis at nedbringe den utilsigtede delfindødelighed i forbindelse med notfiskeri efter tun i den østlige del af Stillehavet til næsten nul ved at indføre årlige fangstbegrænsninger og ved at gøre tunbestandene i aftaleområdet bæredygtige på lang sigt.
- (10) Fællesskabet har fiskeriinteresser i den østlige del af Stillehavet og har deltaget i processen for vedtagelse af konventionen om styrkelse af Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk, i det følgende benævnt "Antigua-konventionen". Ved afgørelse 2005/26/EF undertegnede Fællesskabet Antigua-konventionen, og det har indledt proceduren for tiltrædelse af denne nye konvention. I afventning af Antigua-konventionens ikrafttræden har Fællesskabet som ikke-kontraherende samarbejdspart i Den Interamerikanske Kommissionen for Tropisk Tunfisk, i det følgende benævnt "IATTC", besluttet at anvende de tekniske foranstaltninger vedtaget af IATTC. Disse foranstaltninger bør derfor indarbejdes i EF-retten.
- (11) Fællesskabet har siden den 25. januar 2005 som følge af afgørelse 2005/75/EF⁹ været kontraherende part i konventionen om bevarelse og forvaltning af stærkt vandrende fiskebestande i det vestlige og centrale Stillehav, i det følgende benævnt "WCPFC-konventionen".
- (12) Ved WCPFC-konventionen skabes der en ramme for regionalt samarbejde med henblik på bevarelse på lang sigt og rationel udnyttelse af bestande af stærkt vandrende arter i det vestlige og centrale Stillehav gennem oprettelse af en fiskerikommission for det vestlige og centrale Stillehav (WCPFC).

⁵ EFT L 236 af 5.10.1995, s. 24.

⁶ EFT L 132 af 27.5.1999, s. 1.

⁷ EFT L 147 af 12.6.1999, s. 23.

⁸ EUT L [...] af [...], s. [...].

⁹ EUT L 32 af 4.2.2005, s. 1.

- (13) Fællesskabet bør derfor anvende konventionens bestemmelser og de tekniske foranstaltninger vedtaget af WCPFC.
- (14) De tekniske foranstaltninger vedtaget af disse regionale fiskeriorganisationer blev indarbejdet i EF-retten ved Rådets forordning (EF) nr. 973/2001 af 14. maj 2001 om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter¹⁰.
- (15) Som følge af, at disse organisationer har vedtaget nye tekniske foranstaltninger, og at de foranstaltninger, der har været i kraft siden vedtagelsen af ovennævnte forordning, skal ajourføres, bør forordning (EF) nr. 973/2001 ophæves og erstattes af denne forordning.
- (16) Kapacitetsbegrænsningen skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 20 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹¹.
- (17) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹² -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Indledende bestemmelser

Artikel 1 *Formål*

Ved denne forordning fastsættes tekniske foranstaltninger for fangst og landing af fisk fra visse bestande af stærkt vandrende arter som omhandlet i bilag I og for fangst af bifangstarter.

Artikel 2 *Anvendelsesområde*

Denne forordning gælder for fartøjer, der fører medlemsstaternes flag, og som er registreret i Fællesskabet (i det følgende benævnt "EF-fiskerfartøjer"), jf. dog artikel 9.

Artikel 3 *Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

¹⁰ EFT L 137 af 19.5.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 831/2004 (EUT L 127 af 29.4.2004, s. 33).

¹¹ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

¹² EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- 1) ”stærkt vandrende arter”: arterne anført i bilag I
- 2) ”tun og beslægtede arter omfattet af ICCAT”: arterne anført i bilag II
- 3) ”delfindødelighedsloft”: loftet for delfindødelighed som fastsat i artikel V i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner¹³
- 4) ”sportsfiskeri”: fiskeri, hvor de levende akvatiske ressourcer udnyttes i rekreativt eller sportsligt øjemed
- 5) ”omkredsende net”: net, med eller uden snurpeline, der fanger fisk ved indeslutning fra siden og fra neden
- 6) ”langline”: et fiskeredskab bestående af en hovedline, hvorpå der er monteret talrige tavser (forfang), hver forsynet med en krog, af forskellig længde og med forskellig afstand imellem alt efter målar. Langliner kan sættes lodret eller vandret på vandoverfladen. De kan sættes på eller nær bunden (langliner til bundfiskeri), i de frie vandmasser eller tæt ved overfladen (flydeliner)
- 7) ”krog”: et fiskeredskab af bukket ståltråd, tilspidset og sædvanligvis forsynet med modhager. Krogens spids kan være lige eller vredet (*off-set point*) og indadbøjet (*curved-in point*). Krogens stang kan have forskellig form og længde og have rundt tværsnit (normal krog) eller fladt tværsnit (smedet krog). En krogs samlede længde er lig med stangens maksimumslængde overalt fra den normalt øjeformede ende af krogen, hvor linen fastgøres, til buens toppunkt. En krogs bredde er lig med den største vandrette afstand mellem stangens yderside og modhagens yderside
- 8) ”indretning, der tiltrækker fisk” (fish aggregating device = FAD): anordning, der flyder på havoverfladen og tiltrækker ungfisk og voksne fisk af stærkt vandrende arter
- 9) ”not”: omkredsende net, som trækkes sammen i bunden ved hjælp af en snurpewire, der løber igennem en række ringe langs undertællen og således gør det muligt at trække noten sammen og lukke den. Not kan anvendes til fiskeri efter små pelagiske arter, store pelagiske arter eller demersale arter.

Artikel 4 *Områder*

I denne forordning anvendes følgende farvandsdefinitioner:

(1) Område 1

Alle farvande i Atlanterhavet og tilstødende have, der hører ind under ICCAT-konventionsområdet som defineret i ICCAT-konventionens artikel 1.

(2) Område 2

¹³ EFT L 132 af 27.5.1999, s. 1.

Alle farvande i Det Indiske Ocean, der hører ind under IOTC-aftaleområdet som defineret i IOTC-aftalens artikel 2.

(3) Område 3

Alle farvande i den østlige del af Stillehavet i det område, der er defineret i artikel 3 i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner.

(4) Område 4

Alle farvande i den vestlige og centrale del af Stillehavet i det område, der er defineret i WCPFC-konventionens artikel 3.

AFSNIT II

Tekniske foranstaltninger for område 1

Kapitel 1

Restriktioner for anvendelsen af bestemte fartøjs- og redskabstyper

Artikel 5

Beskyttelse af storøjet tun i visse tropiske farvande

1. Fiskeri med not- eller stangfartøjer er forbudt i perioden 1.-30. november i det område, der er afgrænset som følger:
 - mod syd: 0° S
 - mod nord: 5° N
 - mod vest: 20° V
 - mod øst: 10° V.
2. Medlemsstaterne skal senest den 15. august hvert år sende Kommissionen en rapport om denne foranstaltnings gennemførelse, i givet fald suppleret med en liste over de overtrædelser, der er begået af EF-fiskerfartøjer under deres flag, og som er blevet forfulgt af deres kompetente myndigheder.

Artikel 6

Fiskeri efter almindelig tun i Middelhavet

1. Notfiskeri efter almindelig tun er forbudt i Middelhavet i perioden 16. juli - 15. august.
2. Flydelinefiskeri efter almindelig tun fra fartøjer af en længde på over 24 m er forbudt i Middelhavet i perioden 1. juni - 31. juli. Fartøjernes længde beregnes som fastsat i bilag III.

3. Det er forbudt at anvende fly eller helikoptere til støtte for fiskeri efter almindelig tun i Middelhavet i perioden 1. - 30. juni.
4. Afgrænsningen af de perioder og områder, der er omhandlet i denne artikel, og fartøjernes længde som defineret i bilag III kan i medfør af ICCAT's henstillinger, der er bindende for Fællesskabet, ændres af Kommissionen efter proceduren i artikel 30.

Artikel 7

Fiskeri efter bugstribet bonit, storøjet tun og gulfinnet tun i visse portugisiske farvande

Det er forbudt at beholde bugstribet bonit, storøjet tun og gulfinnet tun, der er fanget med not i farvande henhørende under Portugals højhedsområde eller jurisdiktion, i ICES-underområde X nord for 36°30' N eller i CECAF-områder nord for 31° N og øst for 17°30' V, om bord, uanset mængde, eller at fiske efter disse arter i de nævnte områder med sådanne redskaber.

Kapitel 2

Mindstemål

Artikel 8

Størrelse

1. Fisk af de arter, der er anført i bilag IV, betragtes som undermålere, hvis de ikke overholder mindstemålene i nævnte bilag.
2. Mindstemålene som fastsat i bilag IV kan i medfør af ICCAT's henstillinger, der er blevet bindende for Fællesskabet, ændres af Kommissionen efter proceduren i artikel 30.

Artikel 9

Forbud

1. Undermålsfisk af arterne anført i bilag IV, der er fanget i område 1, må ikke beholdes om bord, omlades, landes, transporteres, oplagres, frembydes til salg, udbydes til salg, sælges eller markedsføres. Sådanne fisk skal straks genudsættes.
2. Undermålsfisk af arterne anført i bilag IV, der er fanget i område 1, med oprindelse i tredjelande, må ikke bringes i fri omsætning eller markedsføres i Fællesskabet.

Artikel 10

Måling af størrelse

1. Alle arter bortset fra sejlfiskarter (*istiophoridae*) måles som afstanden i lodret projektion mellem overkæbens spids og halekløftens bund.
2. Sejlfiskarter (*istiophoridae*) måles fra underkæbens spids til halekløftens bund.

Artikel 11
Prøveudtagningsprocedure for bure med almindelig tun

1. Hver medlemsstat fastlægger en prøveudtagningsprocedure med henblik på at vurdere antallet af fangede tun opdelt efter størrelsesklasse.
2. Størrelsesbestemmelsen i burene sker ved at udtage en stikprøve på 100 fisk pr. 100 t levende fisk eller på 10 % af det samlede antal fisk anbragt i bur. Stikprøveudtagning med henblik på størrelsesbestemmelse foretages under høsten på akvakulturbruget efter den metode, som ICCAT har valgt for meddelelse af data som led i opgave II.
3. Der skal udvikles yderligere metoder og prøveudtagninger for fisk, der opdrættes i mere end ét år.
4. Prøveudtagning foregår under en tilfældigt udvalgt høst og skal omfatte alle bure. Dataene meddeles ICCAT senest den 31. juli for så vidt angår prøveudtagning foretaget året før.

Kapitel 3 **Begrænsning af fartøjsantallet**

Artikel 12
Storøjet tun og nordatlantisk hvid tun

1. Rådet fastsætter efter proceduren i artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002 antallet af og den samlede kapacitet udtrykt i bruttoregisteretons (BRT) for EF-fartøjer med en længde overalt på over 24 m, der må fiske efter storøjet tun som målart i område 1. Dette sker:
 - a) på basis af det gennemsnitlige antal EF-fiskerfartøjer, der har fisket efter storøjet tun som målart i område 1 i perioden 1991-1992, og disses kapacitet udtrykt i BRT
 - b) på basis af begrænsningen af det antal EF-fiskerfartøjer, der fiskede efter storøjet tun i 2005, og som blev meddelt ICCAT pr. 30. juni 2005.
2. Rådet fastsætter efter proceduren i artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2371/2002, hvor mange EF-fiskerfartøjer der må fiske efter nordatlantisk hvid tun som målart. Antallet fastsættes til det gennemsnitlige antal EF-fiskerfartøjer, der har fisket efter nordatlantisk hvid tun som målart i perioden 1993-1995.
3. Rådet fordeler følgende mellem medlemsstaterne efter proceduren i artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002:
 - a) antallet og kapaciteten udtrykt i BRT som fastsat i overensstemmelse med stk. 1
 - b) antallet af fartøjer som fastsat i overensstemmelse med stk. 2.

4. Hver medlemsstat sender hvert år inden den 15. maj ad de sædvanlige dataoverførselskanaler Kommissionen:
 - a) en liste over de fartøjer med en længde overalt på over 24 m, der fører dets flag, og som fisker efter storøjet tun
 - b) en liste over de fartøjer, der fører dets flag, og som fisker efter nordatlantisk hvid tun som målar.

Kommissionen videresender hvert år inden den 31. maj disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

5. I de lister, der er omhandlet i stk. 4, anføres det interne nummer, som fartøjet har fået tildelt i fiskerflåderegistret, jf. bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderegister¹⁴, og den anvendte redskabstype.

Kapitel 4

Ikke-målarer og sportsfiskeri

Artikel 13 *Marliner*

Medlemsstaterne skal fremme brugen af monofilamentforfang på drejeleddene for at lette genudsætningen af levende blå og hvid marlin.

Artikel 14 *Hajer*

1. Medlemsstaterne skal tilskynde til genudsætning af utilsigtet fangede levende hajer, især ungfisk.
2. Medlemsstaterne skal tilskynde til, at genudsætningen af hajer reduceres, ved at fiskeredskaberne gøres mere selektive.

Artikel 15 *Skildpadder*

Medlemsstaterne skal tilskynde til genudsætning af utilsigtet fangede levende havskildpadder.

¹⁴ EUT L 5 af 9.1.2004, s. 25.

Artikel 16
Sportsfiskeri i Middelhavet

1. Hver medlemsstat skal træffe de fornødne foranstaltninger til i sports- og lystfiskeriet i Middelhavet efter tun og beslægtede arter at forbyde anvendelsen af trukne redskaber, omkredsede net, skrabere, hildingsgarn, toggegarn og langliner.
2. Hver medlemsstat skal sørge for, at tun og beslægtede arter, der fanges i sports- og lystfiskeriet i Middelhavet, ikke markedsføres.

Artikel 17
Rapportering

Medlemsstaterne skal senest den 15. august hvert år sende Kommissionen en rapport om dette kapitels gennemførelse.

AFSNIT III

Tekniske foranstaltninger for område 2

Kapitel 1

Begrænsning af fartøjsantallet

Artikel 18
Antal tilladte fartøjer

1. Rådet fastsætter efter proceduren i artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2371/2002, hvor mange EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på over 24 m der må fiske i område 2. Antallet af fartøjer fastsættes til det antal EF-fiskerfartøjer, der var registreret i IOTC's fartøjsregister i 2003. Begrænsningen i antallet af fartøjer skal svare til den samlede tonnage udtrykt i bruttotonnage (GT), og i tilfælde af udskiftning af fartøjer må den samlede tonnage ikke overskrides.
2. Rådet fordeler det antal fartøjer, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 1, mellem medlemsstaterne efter proceduren i artikel 20 i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Kapitel 2

Ikke-målarter

Artikel 19
Hajer

1. Medlemsstaterne skal gøre deres yderste for at tilskynde til, at utilsigtet fangede levende hajer, navnlig ungfisk, genudsættes.
2. Medlemsstaterne skal tilskynde til, at genudsætningen af hajer reduceres.

Artikel 20
Skildpadder

1. Medlemsstaterne skal gøre deres yderste for at begrænse fiskeriets indvirkning på havskildpadder, bl.a. ved at anvende foranstaltningerne i stk. 2, 3 og 4.
2. For anvendelsen af fiskeredskaber gælder følgende betingelser:
 - a) Havskildpadder, der fanges utilsigtet (på krog eller i net) eller som bifangst, skal håndteres korrekt, hvilket bl.a. kan omfatte genoplivning eller hurtig genudsætning.
 - b) Fartøjerne skal medføre det nødvendige udstyr til genudsætning af havskildpadder, der er fanget utilsigtet eller som bifangst.
3. For anvendelsen af not gælder følgende betingelser:
 - a) Det skal i videst muligt omfang undgås at indeslutte havskildpadder.
 - b) Der skal udarbejdes og anvendes specifikationer for egnede redskaber, så bifangsterne af havskildpadder minimeres.
 - c) Der skal træffes alle fornødne foranstaltninger til at befri og genudsætte indesluttede eller fangede havskildpadder.
 - d) Der skal træffes alle fornødne foranstaltninger til at overvåge indretninger, der tiltrækker fisk (FAD'er), og hvori havskildpadder kunne blive fanget, så eventuelt fangede skildpadder kan slippes fri, og ikke anvendte FAD'er kan hales om bord.
4. For anvendelsen af langliner gælder følgende betingelser:
 - a) Der skal udvikles og anvendes kombinationer af krogformer, agntyper, dybde, netdesign og fangstmetoder for at begrænse utilsigtet fangst eller bifangst af havskildpadder og for at bringe dødeligheden for havskildpadder ned.
 - b) Der skal medføres fornødent udstyr til genudsætning af havskildpadder, der er fanget utilsigtet eller som bifangst, herunder værktøj til at fjerne kroge og kappe liner samt fiskeketsjere.

AFSNIT IV
Tekniske foranstaltninger for område 3

Artikel 21
Omladning

1. Fartøjer, der fisker ved hjælp af indretninger, der tiltrækker fisk, må ikke anvende hjælpefartøjer.
2. Notfartøjer må ikke omlade fisk på havet.

Artikel 22
Begrænsning af fartøjsantallet

1. Rådet fastsætter efter proceduren i artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2371/2002, hvor mange EF-notfartøjer der må fiske i område 3. Antallet af fartøjer fastsættes til det antal EF-notfartøjer, der var registreret i IATTC's fartøjsregister pr. 28. juni 2002.
2. Medlemsstaterne sender hvert år inden den 10. december Kommissionen en liste over de fartøjer, der føres deres flag, og som agter at fiske efter tun i område 3. Fartøjer, som ikke er opført på denne liste, betragtes som inaktive og må ikke fiske i det pågældende år.
3. I listerne anføres det interne nummer, som fartøjet har fået tildelt i fiskerflåderegistret, jf. bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderegister, og den anvendte redskabstype.

Artikel 23
Beskyttelse af delfiner

1. Kun EF-fiskerfartøjer, der fisker på betingelserne i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner, og som har fået tildelt et loft for delfindødelighed (DML), må indeslutte stimer eller grupper af delfiner med not ved fiskeri efter gulfinnet tun i område 3.

Artikel 24
Anmodning om DML'er

Medlemsstaterne skal hvert år inden den 15. september meddele Kommissionen følgende:

- a) en liste over de fartøjer med en lastekapacitet på over 363 metriske tons (400 short tons), der fører deres flag, og som har anmodet om en DML for hele det følgende år
- b) en liste over de fartøjer med en lastekapacitet på over 363 metriske tons (400 short tons), der fører deres flag, og som har anmodet om en DML for første eller anden halvår af det følgende år
- c) for hvert fartøj, der anmoder om en DML, en attest, der bekræfter, at fartøjet har alt fornødent materiel og udstyr til beskyttelse af delfiner, og at fartøjsføreren har gennemgået et anerkendt kursus i, hvordan delfiner slippes fri og reddes.
- d) en liste over de fartøjer, der fører deres flag, og som kan forventes at fiske i området i det følgende år.

Artikel 25
Fordeling af DML'er

1. Medlemsstaterne skal sikre sig, at anmodningerne om DML'er opfylder betingelserne i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner og er forenelige med IATTC's bevarelsesforanstaltninger.

2. Kommissionen gennemgår listerne og undersøger, om de opfylder betingelserne i aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner og er forenelige med IATTC's bevarelsesforanstaltninger, hvorefter den videresender dem til direktøren for IATTC. Hvis Kommissionens gennemgang af en anmodning viser, at anmodningen ikke opfylder betingelserne i dette stykke, meddeler den straks den pågældende medlemsstat, at hele eller en del af anmodningen ikke kan videresendes til direktøren for IATTC, idet den samtidig angiver årsagerne hertil.
3. Kommissionen meddeler hver medlemsstat de samlede DML'er, som den har fået tildelt til fordeling mellem de fartøjer, der fører dens flag.
4. Medlemsstaterne skal hvert år inden den 15. januar meddele Kommissionen, hvordan de har fordelt de tildelte DML'er mellem de fartøjer, der fører deres flag.
- 5.. Kommissionen skal hvert år inden den 1. februar meddele direktøren for IATTC en liste over, hvordan DML'erne er blevet fordelt mellem EF-fiskerfartøjerne.

Artikel 26

Beskyttelse af andre ikke-målarter

1. Notfartøjer genudsætter så hurtigt som muligt og i størst muligt omfang alle havskildpadder, hajer, bugstribede boniter, rokker, guldmakreller og andre ikke-målarter i uskadt stand.
2. Fiskerne skal tilskyndes til at udvikle og anvende metoder og udstyr, der gør det lettere at genudsætte sådanne dyr på hurtig og sikker vis.

Artikel 27

Skildpadder

1. Når det opdages, at der er en havskildpadde i nettet, bør der gøres enhver rimelig indsats for at komme den til undsætning, inden den bliver filtret ind i nettet, herunder om nødvendigt indsætning af en speedbåd.
2. Hvis en havskildpadde er blevet filtret ind i nettet, bør netspillet stoppes, så snart skildpadden kommer op af vandet, og først startes igen, når skildpadden er viklet ud og genudsat.
3. Hvis en havskildpadde tages om bord på et fartøj, bør der træffes alle fornødne foranstaltninger til at hjælpe den til at komme sig, inden den genudsættes.
4. Tunfiskerfartøjer må ikke kaste saltsække eller enhver anden form for plastaffald i havet.
5. Havskildpadder, der er fanget i indretninger, der tiltrækker fisk, eller andre former for fiskeredskaber, skal slippes fri.
6. Indretninger, der tiltrækker fisk, og som ikke anvendes i forbindelse med fiskeriet, skal hales om bord.

AFSNIT V

Tekniske foranstaltninger for område 4

Artikel 28 *Begrænsning af affald*

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at begrænse affald, genudsætning, spøgelsesfiskeri (mistede og efterladte redskabers fangst), forurening fra fiskerfartøjer, fangst af fisk og andre dyr, der ikke er målarter, samt indvirkningen på beslægtede eller afhængige arter, især udryddelsestruede arter, mest muligt.

AFSNIT VI

Generelle gennemførelsesbestemmelser

Artikel 29 *Havpattedyr*

1. Det er forbudt at indeslutte stimer eller grupper af havpattedyr med not.
2. Stk. 1 gælder for alle EF-fiskerfartøjer, bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 23.

AFSNIT VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 30 *Komitologi*

De foranstaltninger, der skal træffes i henhold til artikel 6, stk. 4, og artikel 8, stk. 2, vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Artikel 31 *Ophævelse*

Forordning (EF) nr. 973/2001 ophæves.

Artikel 32 *Ikrafttræden*

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Liste over stærkt vandrende arter

- Hvid tun: *Thunnus alalunga*
- Almindelig tun: *Thunnus thynnus*
- Storøjet tun: *Thunnus obesus*
- Bugstribet bonit: *Katsuwonus pelamis*
- Rygstribet pelamide: *Sarda sarda*
- Gulfinnet tun: *Thunnus albacares*
- Sortfinnet tun: *Thunnus atlanticus*
- Thunninarter: *Euthynnus spp.*
- Sydlig tun: *Thunnus maccoyii*
- Auxidearter: *Auxis spp.*
- Havbrasen: *Bramidae*
- Marlinarter: *Tetrapturus spp.*, *Makaira spp.*
- Sejlfiskarter: *Istiophorus spp.*
- Sværdfisk: *Xiphias gladius*
- Makrelgeddearter: *Scomberesox spp.*, *Cololabis spp.*
- - Guldmakrel: *Coryphaena hippurus*, *Coryphæna equiselis*
- Hajer: *Hexanchus griseus*, *Cetorhinus maximus*, *Alopiidae*, *Rhincodon typus*, *Carcharhinidae*, *Sphyrnidae*, *Isuridae*, *Lamnidae*
- Hvaler (hvaler og marsvin): *Physeteridae*, *Balenidae*, *Eschrichtiidae*, *Monodontidae*, *Ziphiidae*, *Delphinidae*

BILAG II

ICCAT's liste over tun og beslægtede arter

- Almindelig tun: *Thunnus thynnus*
- Sydlig tun: *Thunnus maccoyii*
- Gulfinnet tun: *Thunnus albacares*
- Hvid tun: *Thunnus alalunga*
- Storøjet tun: *Thunnus obesus*
- Sortfinnet tun: *Thunnus atlanticus*
- Thunnin: *Euthynnus alletteratus*
- Bugstribet bonit: *Katsuwonus pelamis*
- Rygstribet pelamide: *Sarda sarda*
- Auxide: *Auxis thazard*
- Fregatmakrel: *Auxis rochei*
- Ustribet pelamide: *Orcynopsis unicolor*
- Wahoo: *Acanthocybium solandri*
- Plettet kongemakrel: *Scomberomorus maculatus*
- Atlantisk kongemakrel: *Scomberomorus cavalla*
- Vestafrikansk kongemakrel: *Scomberomorus tritor*
- Brasiliansk kongemakrel: *Scomberomorus brasilliensis*
- Prægtig kongemakrel: *Scomberomorus regalis*
- Sejlfisk *Istiophorus albicans*
- Sort marlin: *Makaira indica*
- Blå marlin: *Makaira nigricans*
- Hvid marlin: *Tetrapturus albidus*
- Sværdfisk: *Xiphias gladius*
- Langnæbet spydfisk: *Tetrapturus pfluegeri*

BILAG III

Fartøjers længde (artikel 6, stk. 2)

ICCAT's definition af et fartøjs længde:

- For fiskerfartøjer, der er bygget efter den 18. juli 1982, 96 % af længden overalt målt på en vandlinje ved 85 % af den mindste sidehøjde på spant over kølens overkant eller længden fra stævnens forkant til rorstammens akse på nævnte vandlinie, hvis denne længde er større. I skibe konstrueret med styrlastighed skal den vandlinje, som længden måles på, være parallel med konstruktionsvandlinjen.
- For fiskerfartøjer, der er bygget inden den 18. juli 1982, længden som opført i de nationale fartøjsregistre eller i ethvert andet officielt skibsdokument.

BILAG IV
MINDSTEMÅL

(artikel 8, stk. 1)

Art	Mindstemål
Almindelig tun (<i>Thunnus thynnus</i>) ²	6,4 kg eller 70 cm
Almindelig tun (<i>Thunnus thynnus</i>) ³	10 kg eller 80 cm
Sværdfisk (<i>Xiphias gladius</i>) ¹	25 kg eller 125 cm (underkæbe)
¹ Dette mindstemål gælder kun for Atlanterhavet	
² Dette mindstemål gælder kun for den østlige del af Atlanterhavet	
³ Dette mindstemål gælder kun for Middelhavet	